

ei' qd agit qnq' e' pctm mortale qnq' veniale
Sciendū tñ q' ingratitude q' puenit ex pctō
mortali habet pfectā ingritudinis rōnem. il
la q' puenit ex pctō veniali iperfectas. ¶ Ad
primū q' dicēdū q' p pctm veniale nō ē aliqs
ingratus deo fm pfectā ingritudinis rōez:
habet tñ aliquē ingritudinis inq'tū pctm
veniale tollit aliqūē actū v'tutis per quē deo
hō obseqf. ¶ Ad secūdū dicēdū q' ingritutu
do q' ē cū pctō veniali nō ē v'ria caritati s'z ē
p'ter ipsam: quia nō tollit habitū caritatis s'z
aliquē actū ipsius excludit. ¶ Ad tertiu' di
cēdū q' idē Seneca dicit in. 7.º de beneficijs.
Errat si qs estimat cū dicimus eū q' bñficiū
dedit obliuifca oportere excutere nos illi me
moria rei: p'sertim honestissime. cū q' dicim'
meminisse nō debet: hoc volumus itelligi p'
dicare nō debet nec iactare. ¶ Ad quartum
dicēdū q' ille q' ignorat bñficiū nō ē ingrat' si
beneficiū nō recōpēset: dū modo sit parat' re
cōpēfare si nosset. Et si at laudabile qnq' vt il
le cui puidet bñficiū ignoret. tñ pp' ianis glo
rie vitationē: sicut b'nis Nicolaus aurū furti
i domū pyciens vitare voluit humanum sa
uozē. tñ etiā quia i hoc ipō apli' bñficiū facit
q' v'sulit verecūdie ei' q' bñficiū accipit.

Ad quartū sic proce

ditur. Videt' q' ingrat' sint bñficia subtrahen
da. D' n. Sap. 16. Ingrati spes tāq' byberna
lis glacies tabesceat. nō aut' eius spes tabesce
ret si nō esset ei beneficiū subtrahēdū. q' sunt
subtrahenda beneficia ingrat'is. ¶ P. Null'
debet alti p'bere occasione peccādi. s'z ingrat'
bñficiū recipiēs sumit occasione ingritudis.
q' nō est ingrato bñficiū dandū. ¶ P. In q' qs
peccat p' hoc et torquet vt d' Sap. xi. sed ille
q' ingrat' ē bñficio accepto peccat i bñficiū.
q' ē bñficio p'uidus. ¶ P. 3.º ē quod d' Luc'
ē: q' altissim' benignus ē sup' ingratos et malos
s'z et' p' imitationē nos filios eē oportet vt ibi
dem dicit. q' nō debemus ing'ris bñficia sub
trahere. ¶ P. dicēdū q' circa ingratū duo v'ri
deranda sūt. p' quidem q' ipse dign' sit pati. et
sic certū ē q' meret' bñficiū subtrahēdū. Alio
modo v'siderādū ē qd oporteat bñficiū fa
cere. p' nāq' oportz q' bñficiēs nō debet esse
facil' ad ingritudinē iudicādā: ea frequēt' ali
quis vt Seneca dicit q' nō reddidit q'nt' ē: quia
forte nō occurrit ei facultas aut debita oppor
tunitas reddēdi. 2.º debet tēdere ad hoc q' de

ingrato q'tū faciat. qd si nō pōt p'mo beneficio
satisfacere forte faciet secundo. si vero ex bene
ficijs multiplicatis ingritudinē auget et pe
ior fiat debet a bñficijs exhibitōe cessare
Ad primū q' dicēdū q' auctoritas illa loq' q'tū
ad id quod ingratus dignus ē pati. ¶ Ad se
cundū dicēdū q' ille q' ingrato bñficiū exhibet
nō dat ei occasione peccandi: s'z magis q'tu
tudinē et amoris. si vero ille q' accipit ingratu
tudinē exide occasione sumat nō ē danti im
putandū. ¶ Ad tertium dicēdū q' ille q' bñfici
um dat nō statim se debet exhibere punitore i
ingritudis s'z prius piū medicū vt. s. iteratis bñ
ficijs ingritudinem sanet.

Deinde v'side
randū ē de vindictōe. Et
circa hoc q'nt' q'tuor. p' v'ry
vindictio sit licita. 2.º v'ry
sit sp'ialis virtus. 3.º de mō
vindicandi. 4.º in quos sit vindicta exercen
da.

Ad primū sic proce

dit' Videt' q' vindictio nō sit licita. Quicūq'
n' v'surpat sibi qd' dei ē peccat. s'z vindicta pri
net ad deū: d' n. Deut. 2.º fm alia l'ram. Di
bi vindictā et ego retribuā. q' ois vindictō ē
illicita. ¶ P. Ille de quo vindicta sumit nō to
lerat. sed mali tūt tolerandū: quia super illud
Can. 1.º Sic liliū mē i'pinas. dicit glo. Nō sūt
bon' qui malos tolerare nō potuit. q' vindicta
nō ē sumēda de malis. ¶ P. Vindicta p' pe
nas fit ex quibus causat' timor' seruilis. s'z lex
noua nō ē lex timoris s'z amoris vt Aug' dicit
i' Adamātiū. q' ad minus i' nouo testō vindi
cta fieri nō debet. ¶ P. Ille dicit' vindicare
se qui iurias suas v'lciscit. s'z vt videt' nō licet
etiā iudici in se delinquētes punire: dicit. n.
Criso' sup' Math. Discam' exēplo xpi n'ras i
urias magnanimiter sustinere: dei at' iniuri
as nec vsq' ad auditū sufferre. q' vindictō v'
des eē illicita. ¶ P. Pctm' multitudinis ma
gis ē nociuū q' peccatū vni' m'i: d' n. Eccl.
26. A tribus timuit cor meū delaturā ciuita
tis. et collectionē ppli. s'z de pctō multitudis
nō ē vindicta sumēda: q' sup' illud Math. 13.º
Sinite v'traq' crescere ne forte erradicet' tri
ticū. dicit glo. q' multitudo nō ē excōicāda nec
princeps. ergo nec alia vindictio est licita.
Sed' contra. Nihil ē expectādū a deo nisi

quod est bonum et licitum. scilicet vindicta de hostibus est ex
 peccata a deo: dicitur enim in Luc. 18: Deus non faciet
 vindictam electorum suorum clamantium ad se die ac
 nocte: quasi dicitur: imo faciet. quod vindicta non
 est pro se mala et illicita. **R**o. dicitur quod vindica
 tio fit pro aliquo penale malum inflicti peccanti.
Est ergo in vindicatione considerandum vindicantis
 animus. Si enim eius intentio ferat principaliter in
 malum illi de quo vindicta sumitur et ibi quiescit: non
 est omnino licitum. quia delectari in malo alteri pertinet
 ad odium quod caritati repugnat quod omnes homines de
 bemus diligere. nec aliquis excusatur si malum in
 tendat illi quod sibi iniuste intulit malum: sicut non excu
 satus aliquis pro hoc quod odit se odietur: non enim debet
 homo in alium peccare pro hoc quod ille peccavit prius
 in ipsum: hoc enim est vincere a malo: sed propter
 ad Rom. 12: dicitur. Noli vincere a malo: sed vince in
 bono malum. Si vero intentio vindicantis fera
 tur principaliter ad aliquod bonum ad quod pervenitur
 pro pena peccatis: puta ad emendationem peccan
 tis: vel saltem ad cohibitionem eius et gerere aliorum
 et ad iusticie observationem et dei honorem: potest
 esse vindicta licita alijs debitis circumstantijs
 servatis. **A**d primum ergo dicitur quod ille qui sine
 ordine sui ordinis vindictam exercet in malos: non
 usurpat sibi quod dei est: sed videtur prae se sibi dimittere
 decessa. dicitur enim ad Rom. 13: de principe terreno. quod
 dei minister est vindex in ira eius qui male agit. si
 autem propter ordinem divine institutionis aliquis vindi
 ctam exercet: usurpat sibi quod dei est. et ideo pec
 cat. **A**d secundum dicitur quod mali tolerantur
 a bonis in hoc quod ab eis propter iniurias patienter
 sustinetur sine quod oportet. non autem tolerant eos ut
 sustineant iniurias dei et proximorum: dicitur enim. Criso
 stomus super Mattheum. In probris iniurijs esse quaequam pa
 tiere laudabile est. iniurias autem dei dissimulare
 nimis est impii. **A**d tertium dicitur quod lex evan
 gely est lex amoris. ideo illis qui ex amore bonum op
 erantur: quod solum prope ad evangelium pertinet non est ti
 mor: ideo dicitur pro penas: sed solum illis qui ex amo
 re non moventur ad bonum: quod si numero sint de
 ecclesia: non tamen merito. **A**d quartum dicitur quod in
 iuria qui inferuntur personae alicui quaeque redudat in de
 um et in ecclesiam. et tunc debet aliquis propria ini
 uria vlcisci: sicut per de Helia qui fecit ignem descen
 dere super eos qui venerant ad ipsum capiendum: ut le
 gitur 4. Regum. 1. et sicut Heliseus maledixit pu
 eris eius irridentibus: ut habetur 4. Regum. 2. et Silve
 ster papa excoicavit eos qui eum in exilium mi
 serunt ut habetur 23. quod 4. In quantum vero iniuria in aliquem
 illata ad eius personam pertinet: ideo ea tolerari debet

si expediat: habet enim modum. n. precepta patientie intelli
 genda sunt secundum preparationem animi: ut Augustinus dicit in
 libro de sermone domini in monte. **A**d quintum dicitur
 dicitur quod quoniam tota multitudo peccat est de ea vindi
 cta sumenda vel quantum ad totam multitudinem sicut
 Egyptum submersit in mari rubro persequen
 tes filios israel: ut habetur Exo. 14: et sicut sodomites
 perierunt vltiter. vel quantum ad magnam multitudinem
 vinis potest. sicut per Exo. 32: in pena eorum qui vitu
 lum adoraverunt. quoniam vero si speret multorum
 correctio: debet severitas vindicte exerceri in
 aliquos paucos principales quibus punitis ce
 teri treant. sicut omnes Numeri. 25: madauit suspen
 dii populi principes pro peccato multitudinis. si autem non to
 ta multitudo peccavit sed pro parte tunc si prout ma
 li fecerint a bonis debet in eos vindicta exerce
 ri si tamen hoc fieri possit sine scandalo aliorum. ali
 oquin parcendum est multitudini et detrahendum se
 veritati. et eadem ratio est de principe quem sequitur
 multitudo: tolerandum enim est peccatum eius si sine sca
 dalo multitudinis puniri non possit: nisi forte
 esset tale peccatum principis quod magis nocet mul
 titudini vel spiritualiter vel temporaliter quam scandalum
 quod exinde oriret.

Ad secundum sic pro

cedit. **V**ides quod vindicta non sit spiritualis virtus
 ab alijs distincta. **S**ic enim remunerat boni pro
 his qui bene agunt: ita puniunt mali pro his qui male
 agunt. sed remuneratio bonorum non pertinet ad ali
 quam virtutem spiritalem: sed est actus comutative iusti
 cie. ergo pari ratione et vindicta non debet poni
 spiritualis virtus. **A**d actum illi non debet or
 dinari spiritualis virtus ad quem homo sufficienter dis
 ponitur per alias virtutes. sed ad vindicandum mala
 sufficienter disponitur homo pro virtute fortitudinis
 et pro zelum. non ergo vindicta debet poni spiritualis vir
 tus. **C**uiuslibet spirituali virtuti aliquod spirituale vi
 tium opponitur. sed vindicationi non videtur opponi ali
 quod vitium spirituale. ergo non est spiritualis virtus. **S**ed
 est quod Tullius ponit eam partem iusticie. **R**o. dicitur
 quod sicut philosophus dicit in 2. ethicorum: aptitudo ad vir
 tutes inest nobis a natura. licet complementum virtutis sit
 per assuetudinem vel per aliquam aliam causam. unde per
 quod virtutes perficiunt nos ad persequendum obitum
 modo inclinatioes naturales continent ad ius naturale. et
 ideo ad qualemlibet inclinationem naturalem determinatam
 ordinatur aliqua virtus spiritualis. est autem quedam spiritalis
 inclinatio nature ad remouendum nocivum
 unde et a naturalibus datur vis irascibilis separata a vi
 concupiscibili. repellit autem homo nocivum per hoc

ecclesia pdit cathedrā epālē. g̃ nō solū p peccato voluntario vidicta inferi. ¶ Ignorātia causat involuntariū. s; vindicta qñq; exercet in aliq; iqrantes: paruuli. n. sodomitaz licz haberēt iqrātia iuicibilē: cū parētib; tñ perierūt: ut legif; Heñ. 19. silic; etiā paruuli p pctō Datan z Abiron piter cū eis abforti sūt vt hñ Rueri. 16. bruta etiā aialia q̃ carēt rōne iūssa sūt interfici p pctō amalechitaz: vt hñ p Regl. 15. g̃ vindicta qñq; exercet i involuntarios. ¶ Coactio maxime repugnat voluntario. sed aliquis qui timore coactus aliqō pctm̃ cōmittit: nō propter hoc reatu; pene euadit. g̃ vidicta exercet etiā i involuntarios ¶ Amb; dicit sup; Lucā q; nauicula i qua erat Judas turbat. vñ z Petr; q̃ erat firm; meritis suis turbat alienis. s; Petr; nō volebat pctm̃ Jude. g̃ qñq; iuoluntari; punitur. ¶ S; d; e q; pena debet pctō. s; oē pctm̃ est voluntariū vt dicit Aug; g̃ in solos voluntarios exercēdaē vidicta. ¶ dicēdū q; pēa dupl; pōt cōsiderari. Vno; fm̃ rōnem pene. et fm̃ hoc pena nō debet nisi pctō: q; per penas reparat equalitas iusticie inq̃tū ille q; peccat do nimis secutus ē suā voluntatē aliqd; suā voluntatē patif; vñ cū oē pctm̃ sit voluntariū; etiā originale vt s; habitū ē: cōsequēs est q; nullus punit hoc mō nisi p eo q; voluntarie factū est. Alio mō pōt cōsiderari pena i q̃tū ē medicina nō solū sanatiua pcti pteriti: s; etiā pseruatiua a pctō futuro vel etiā p motiua i aliqō bonū. z fm̃ hoc aliq; in dū punit sine culpa: nō tñ sine cā. Sciendū tñ q; nūq; medicina subtrahit mai; bonū vt p moueat minus bonū: sic medicina carnalis nūq; cecat oculū vt sanet calcaneū. qñq; tñ infert nocu mētū in minorib; vt meliorib; auxiliū p̃stet. z quia bona spūalia sūt maxima bona. bona aut; tpalia sūt minima. iō qñz punit aliquis i tpalibus bonis absq; culpa: cui; modi sunt plures pene p̃ntis vite dimit; inflite ad hūiliatiōnē vel probatiōnē. nō aut; punit aliquis i spūalibus bonis sine ppria culpa: neq; in p̃nti: neq; in futuro: q; ibi pene nō sūt medicie: s; sequūt spūalem dānationē. ¶ Ad p̃mū g̃ dicendū q; vnus hō pena spūali nūq; punitur pro pctō alteri;: q; pena spūalis p̃ntz ad aiām fm̃ quā quilibet ē liber sui. Pena at; tēporali qñq; vñ; punit p pctō alterius triplici rōne. p qdē q; vñ; hō tpaliē ē res alterius. z ita i pena ei; etiā ipe punit: sic filij fm̃ corp;

sūt qdā res p̃ris. z sui qdā res dñoz. Alio; q̃tū pctm̃ vnus deriuat in alterū vel p imitacionē: sicut filij imitant; pctā parētū. et serui pctā dñoz vt audacius peccet. ul; p modū meriti: sicut pctā lubditorū merent; pctōres; prelātū fm̃ illud Job. 33. Qui regnare fac; hominē ypocritam propt; pctā ppli. vñ z p pctō David pplm̃ numerant; ppl; isrl; punit; est. vt hñ. 2. Regl. vlt. siue etiā p aliquale; cōfessū seu dissimulatōem: sicut etiā in dū boni sil; punit; tpaliē cū malis: q; eoz pctā nō redarguerunt vt Aug; dicit in p de ciui. dei. 3. ad cōmēdandū vnitatē hūane societatis ex qua vn; debet p alio sollicit; eē ne peccet. z ad b; testationē pcti dū pena vni; redundat i oēs quasi oēs essent vnū corpus vt Aug; dicit b; pctō Achā. qd; aut; dñs dicit: visitans pctā parētū i filios i etiā z q̃rtā gnātiōem: magis videt ad miam q̃ ad seueritatē p̃tinere: dū nō statū vindictā adhibet: sed expectat i poster; vt vel saltē poster; corrigant;. s; crescētē malicia poster; q̃si necē ē vltionē i ferri. ¶ Ad secūdū dicēdū q; sicut Aug; dicit: iudiciū hūmanū debet imitari dñi iudiciū in manifestis dei iudicijs qbus hoies spūaliē dānat; p propo pctō. occulta vō dei iudicia qb; tpaliē aliq; punit absq; culpa: nō pōt hūanū iudiciū imitari: q; hō nō pōt cōprehendere horū iudiciōz rōnes vt sciat qd; expediat vniciq; z iō nūq; fm̃ hūanū iudiciū aliq; debet puniti sine culpa pena flagelli vt occidat; vt mutilet; vel vberet;. Pena aut; dñi punit; aliq; etiā fm̃ hūanum iudiciū etiā sine culpa sed nō sine causa. z hoc tripliciter. Vno; ex hoc q; aliq; inept; reddi; sine sua culpa ad aliqō bonū hñdū vel cōsequēdū: sicut propē vituz; lepre aliq; remouet; ab admistratiōe ecclie. z pp; bigamiām vel iudiciū sanguinis aliq; i pedif; a sacris ordinib;. 2. q; bonū i quo dā nificat; nō ē. ppriū bonū s; cōe: sicut q; aliq; ecclia hēat epātū p̃tinet ad bonū toti; ciuitatis nō aut; ad bonū clericoz; tñ. 3. quia bonū vnus dependet ex bono alterius: sicut in crimine lese maiestatis fili; amittit; hēditatē p pctō parentis. ¶ Ad etiū dicēdū q; paruuli dīno iudicio simul punit; tpaliē cū parentibus. tñ q; sūt res parētū z i eis etiā parētes punit;: tñ etiā q; h; i eoz bonū cedit; ne si reseruarēt; eēt imitatores patne malicie. z sic gūiores penas mererēt;. i bruta vō aialia et quascūq; alias irrōnales creaturas vindicta

Quantus sic peccat

Quantus sic peccat
 non p̃ntis vite dimit; inflite ad hūiliatiōnē vel probatiōnē. nō aut; punit aliquis i spūalibus bonis sine ppria culpa: neq; in p̃nti: neq; in futuro: q; ibi pene nō sūt medicie: s; sequūt spūalem dānationē. ¶ Ad p̃mū g̃ dicendū q; vnus hō pena spūali nūq; punitur pro pctō alteri;: q; pena spūalis p̃ntz ad aiām fm̃ quā quilibet ē liber sui. Pena at; tēporali qñq; vñ; punit p pctō alterius triplici rōne. p qdē q; vñ; hō tpaliē ē res alterius. z ita i pena ei; etiā ipe punit: sic filij fm̃ corp;

exercet: q̄a p hoc puniſt illi quoz ſūt. ⁊ itez
pp detestationē pcti. Ad q̄rtū dicēdū q̄
coactio timoris nō facit ſimplr iuoluntariū
ſz habet volūtariū mixtū vt ſ habitū ē.
Ad q̄ntū dicēdū q̄ B mō p pctō Jude ceteri
apli turbabant: ſicut p pctō vni puniſ mul
tudo ad vnitatē cōmendandā vt dictum ē

Deinde de ſide
Qrādum ē de vitate ⁊ virtus
oppositis. Circa vitate aut
q̄runt q̄tuor. p̄ vtz vitas
ſit vritus. 1° vtz ſit ſpālis
vritus. 2° vtz ſit ps iuſticie. 4° vtz magis
declinet in minus.

Ad primū sic proce

dit. Videt q̄ veritas nō ſit virtus. Prima. n
vritū ē fides cui obiectū ē vritas. cū ḡ obm
ſit prius habitu ⁊ actu. videt q̄ veritas nō ſit
vritus ſz aliqd̄ p̄us vritute. 1° S. Siē p̄bs dic̄ i
4° ethicoz. ad vritatē p̄inet q̄ aliqs vritatē
extrema circa ſeipſū. ⁊ neq̄ maiora neq̄ mi
nora. ſz B nō ſp̄ ē laudabile: neq̄ in b̄nif: q̄a
vt d̄r p̄. 2° Laudet te alien⁹ ⁊ nō os tuum
nec etiā i malis: q̄a ſ̄ quofdā d̄r Ysa. 3° Pec
catū ſuū q̄ſi ſodoma p̄dicauerūt nec abſcon
derūt. ḡ veritas nō ē virtus. 1° S. P̄is virt⁹
aut ē theologica aut intellectualis aut moral.
ſz veritas n̄ ē virtus theologica: q̄a nō habz
deū p̄ obo: ſz res tpales: dic̄ n. Tull⁹ q̄ veri
tas ē p̄ quā ſimitata ea q̄ ſūt aut fuerunt aut
futura ſūt dicūt. ſilic̄ etiā nō ē virt⁹ intellectu
alis: ſz finis eaz. neq̄ etiā ē vritus moral: q̄a n̄
oſſit in medio int̄ ſupflūū ⁊ d̄nūtū: quāto
n. aliqs plus dic̄ verū tāto melius ē. ḡ vritas
nō est virtus. 1° S. 3° ē q̄ p̄bus i. 2° ⁊ 3° ethi
coz ponit veritatē int̄ cet̄as virtutes. R^o di
cēdū q̄ veritas duplr̄ accipi p̄t. Uno^o ſm
q̄ veritate aliqs dic̄ verū. ⁊ ſic veritas nō ē
virtus: ſz obm vel finis vritutis: ſic. n. accepta
veritas nō ē habit⁹ q̄ ē genus vritutis: ſz equa
litas q̄dā int̄ lect^o vel ſigni ad rē intellectā
⁊ ſignatā. vel etiā rei ad ſuā regulā vt i p̄mo
habitū ē. Alio^o p̄t dici veritas q̄ aliqs verū
dic̄ ſm q̄ p̄ eā aliqs d̄r verax. ⁊ talis vritas
ſiue veracitas necē est q̄ ſit virtus: q̄a B ip̄m
q̄d ē dicere verū ē bon⁹ actus virtus aut̄ est
q̄ bonū facit h̄ntē. ⁊ opus eius bonū reddit.
Ad p̄mū ḡ dicēdū q̄ rō illa p̄cedit de ve
ritate p̄mo modo dicta. Ad ſecūdū dicē

dum q̄ vritati id q̄d ē circa ſeipſū inq̄rū est
oſſio veri ē bonū ex gnē. ſz hoc nō ſufficit
ad hoc q̄ ſit virtutis actus: ſz ad B requir̄ q̄
vritus debet̄ circumſtantys veſtiat: q̄ ſi non
obſeruet̄ erit actus vitioſus. ⁊ ſm B vitioſus
ē q̄ aliqs ſine debita cā laudet ſeipſū etiā d̄
vero. vitioſū ē etiā q̄ aliqs pctm̄ ſuū publicz
q̄ſi ſe d̄ B laudādo vel q̄lit̄ cūq̄ iutilit̄ manife
ſtādo. Ad ſc̄tū dicēdū q̄ ille q̄ dic̄ vtz pro
fert aliqua ſigna oſormia reb^o. ſ. vel v̄ba vel
aliq̄ facta extiora aut quāſcūq̄ res extiores
circa h^o mōi aut̄ res ſūt ſole vritutes morales
ad q̄s etiā p̄inet vritus extioz mēbroz ſm q̄
ſit p̄ ip̄iū volūtatis. vñ veritas volūtatis nō ē
virtus theologica neq̄ intellectual: ſz moral.
Eſt aut̄ i medio int̄ ſupflūū ⁊ d̄nūtū duplr̄.
vno q̄d ē mō ex pte obiecti. alio^o ex pte actus
Ex pte q̄d obiecti: q̄a verū ſm ſuā rōnē im
portat quādā equalitatē. equale aut̄ est me
diū int̄ mai^o ⁊ min^o. vñ ex hoc ip̄o q̄ aliquis
dic̄ vtz de ſeipſo mediū tenet iat̄ eū q̄ ma
iora dic̄ de ſeipſo. ⁊ int̄ eū q̄ minora. Ex p
te aut̄ actus mediū tenet inq̄rū verū dic̄ q̄
oportet ⁊ ſm q̄ oportet. ſupflūū aut̄ d̄nūtū
illi q̄ ip̄ortune ea q̄ ſua ſūt manifeſtat. defec
tus aut̄ oſpet̄ illi qui occultat q̄n manifeſta
re oportet.

Ad ſecūdum sic pro

cedit. Videt q̄ veritas non ſit ſpālis virtus
Verū. n. ⁊ bonū cōuertit̄. ſz bonitas non est
ſpālis virtus: gn̄ino ois virtus ē bonitas: q̄a
bonū facit h̄ntē. ḡ veritas nō ē ſpālis virtus
1° S. Manifeſtatio ei^o q̄d ad ip̄ſū hoies p̄i
net ē actus veritatis de qua nūc loq̄mur. ſz
B p̄inet ad quālibz vritutē: q̄libz. n. virtutū ha
bitus manifeſtat p̄ p̄puz actū. ḡ vritas nō est
ſpālis vritus. 1° S. Veritas vite d̄r qua gs rec
te viuit d̄ qua d̄r Ysa. 38°. Memento queſo
quō ambulaueri corā te in veritate ⁊ i corde
p̄fecto. ſz q̄libet vritute recte viuit: vt p̄z p̄ dif
ſinitionē vritutis ſ̄ poſitā. ḡ veritas nō ē ſpā
lirt^o. 1° S. Veritas videt̄ idē eē ſimplicita
ti: q̄a vtriq̄ opponit̄ ſimulatio. ſz ſimplicitas
nō ē ſpālis vritus: q̄a facit intentionē rectā q̄d
regrit̄ i oī virtute. ḡ etiā vritas nō ē ſpā
lirt^o. 1° S. 3° ē q̄ i 2° ethicoz cōnumerat̄ alijs vir
tutibus. R^o dicēdū q̄ ad rōnē virtutū hui
mane p̄inet q̄ op^o hois bonū reddat. vñ vbi
i actu hois iuenit̄ ſpālis rō bonitatis: necē ē
q̄ ad B diſpoſat̄ hō p̄ ſpāle vritutē. cū at̄ bonū